

i Bilagene; fremdeles, at dersom den ærede Indenrigsminister ikke selv igaar havde omtalt Artiklerne i de tydske Blade, skulde det albrig være salbet mig ind at nævne dem. Endvidere turde jeg maaskee ogsaa bemærke, at naar den ærede Indenrigsminister har villet godtgjøre, at Overfarten undertiden skeer fra Kongebroen istedetfor fra Middelfart for Sjens Skjlb, da er dette kun hyderst sjelden Tilfældet, men naar Overfarten skeer fra Kongebroen, da er det for Strømforsholdenes og Vindens Skjlb og ikke for Sjens, navnlig fordi der, som jeg igaar bemærkede, saa godt som albrig lægger sig fast Sis, og kun meget sjelden løs Sis i Middelfarts Havn. Den ærede Minister vilde ogsaa godtgjøre, at Strømmen var stærkere ved Middelfart end ved Strib, og han troede, at dette maatte være indlysende for Enhver, da Beltet er smalttere ved Middelfart, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at det dog alligevel ikke er Tilfældet, paa Grund af, at der gaaer en Bagstrøm mellem Middelfart og Snoghøi, som ikke findes mellem Strib og Fredericia, hvor Strømmen, som til de fleste Tider kommer Syd fra, har Farten lige ud i Rattetgattet, medens den, naar den løber Syd fra ind i Skjærbækbugten, kaster Bagstrømmen tilbage ved den jydske Kyst, hvilket har til Følge, at Strømmen mellem Middelfart og Snoghøi ikke er nær saa farlig for Overfarten som mellem Strib og Fredericia. Den ærede Minister mener ogsaa vedvarende, at naar kun Lille-Belt kan være aabent lige saa længe som Store-Belt, saa gjør det ikke saa nøie, om det skulde blive lukket samtidig med dette, men jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar Lille-Belt lukkes, saa har det ikke saa ringe Betydning med Hensyn til Overfarten over Store-Belt, thi dersom man bliver opholdt blot een Time ved Lille-Belt, kan man, naar man kommer saa meget senere til Store-Belt, gjerne faae Lov til at vente flere Dage, inden man kommer over. Den ærede Minister mener, at der ikke skulde være nogen væsentlig Forskjel med Hensyn til Overfarten mellem de to omtvistede Steder, men jeg har den Overbeviisning, at der er en meget betydelig Forskjel, navnlig under Sisvintre. Jeg skal villig indvømme, at naar Vandet er aabent, saa kan det or Dampssibe ikke have saa meget at bethyde,

enten Overfarten skeer paa det ene eller det andet Sted, men i Sisvintre paaftaer jeg, at Overfarten ved Middelfart-Snoghøi er meget gunstigere end ved Strib og Fredericia.

Sfcherning: Den ærede Minister sagde nyhlig, at han fandt det billigt, at de partikulaire Interesser søgte at gjøre sig gjældende; men min Mistænksomhed i denne Sag er ikke gaaet længere, end til at den partikulaire Interesse i sin Tid havde gjort sig stærkt gjældende hos den Mand, der i dette Spørgsmaal var meget nær sluttet til de partikulaire Interesser. Denne Mistænksomhed forekommer mig, ligeoverfor det Princip, den ærede Minister udtalte, at være fuldkommen berettiget, og jeg har ogsaa netop i dette Dieblik den Tilfredsstillelse at see, at min Mistænksomhed i rette Tid har viist mig den rette Vej, thi medens man her i Thinget i al Trofkyldighed gif ind paa de Vereenskomster og Mæglingsforslag, den ærede Minister som Ordfører i Landstinget bragte frem, som en Afslutning af Sagen, i Haab om, at den, naar den vendte tilbage til Folkethinget, skulde blive endelig vedtaget og dermed affluttet, saa sagde jeg: „Tro ikke det, thi der vil komme en Tid, hvor det, at I nu have vedtaget Forslaget, vil blive vendt imod Eder; det vil blive gjort til et Holdpunkt, og I ville ikke, dersom I igjen skulle raadslaae om denne Sag, komme til at faae den liggende klar, simpel og fuldstændig for Eder.“ Er det nu ikke gaaet, saaledes? Holder man ikke nu ude fra vor Raadslagning de to væsentlige Punkter, som dengang forelaae aldeles frit, som dengang bleve satte ind i Landstinget ved den ærede Ministers Mellemkomst? Dersom den ærede Minister sagde: „Gaae kun til Behandlingen af disse Love, disse Punkter ligge frit, I kunne dømme om dem som om alle andre,“ da vilde vor Stilling være klarere og simplere. Dersom Ministeren vilde sige: Jeg er, efterat denne Sag hyderligere har udviklet sig, kommen til at see den anderledes, jeg er, ved at høre Andres Mening derom, kommen til den Erkjendelse, at det, førend vi gaae ind paa den endelige Vereenskomst med den, som skal bygge Banen, er bedst at undersøge Sagen paant og at see, om vi kunne op-